

Саме це дасть можливість науковцям та практикам об'єднати свої зусилля для подолання перешкод і створення сучасної інформаційної бази, що дасть можливість підприємствам забезпечити ефективне управління фінансовим потенціалом.

Література:

1. Безкоровайна Л.В. Особливості обліку власного капіталу на підприємствах / Безкоровайна Л.В. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://global-national.in.ua/archive/4-2015/200.pdf>. – Заголовок з екрану.
2. Гаука Д. Шляхи вдосконалення бухгалтерського обліку формування та змін власного капіталу / Д. Гаука, М. Лазоришин [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/17_AND_2015/Economics/7_89446.doc.htm. – Заголовок з екрану.
3. Сопко В.В. Бухгалтерський облік капіталу підприємства (власності, пасивів) / В.В. Сопко. – К.: Центр навчальної літератури, 2011. – 312 с.
4. Яровенко Т.С. Удосконалення методології бухгалтерського обліку власного капіталу у сучасних умовах / Т.С. Яровенко, К.П. Свистільник [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.vestnikdnu.com.ua/archive/201672/yaroveko-svistilnik1.htm>. – Заголовок з екрану.

ШЛЯХИ ОПТИМІЗАЦІЇ ЕЛЕМЕНТІВ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ

Скрипник М.Є., к.е.н.

*Чернівецький торговельно-економічний інститут
Київського національного торговельно-економічного університету*

Важливою сполучною ланкою менеджменту і обліку в економічному суб'єкті є облікова політика. Роль бухгалтера в управлінні організацією зростає в зв'язку з тим, що він може брати участь в управлінні показниками балансу і звітності, показниками податкових декларацій, бере участь в інформаційному забезпеченні управлінських рішень. Раціоналізація облікової політики підприємства може помітно підвищити його ефективність або запобігти небажаному розвитку подій, не вимагаючи значних фінансових вкладень і хворобливих змін організаційної структури. Облікова політика є фундаментом облікової системи на підприємстві, від якої залежить фінансовий результат.

Грамотно складена і осмислена облікова політика повинна відповідати фінансовій стратегії розвитку господарюючого суб'єкта. Одним з основних напрямків розробки фінансової політики, поряд з формуванням кредитної політики, політики управління власним і залученим капіталом, оборотними і необоротними активами, є розробка облікової політики з метою ведення фінансового та податкового обліку.

В результаті аналізу практичної діяльності бухгалтерських служб і аудиторських компаній були виділені різні цілі, які можуть переслідувати суб'єкти господарювання, формуючи облікову політику.

Причому, формально облікова політика може переслідувати тільки одну мету – це зниження трудомісткості, як самого процесу розробки, так і облікових процедур.

Італійський вчений Джіно Дзаппа в своїх працях згадував облікову політику наступним чином: «З бухгалтерської точки зору доходи підприємства очевидні, а витрати сумнівні» [1, с. 200]. Це пов'язано з тим, що доходи витікають із документів на реалізацію продукції, товарів, робіт, а розмір витрат завжди залежить від облікової політики підприємства і вибору керівництвом різних методологічних прийомів, доходи визначаються об'єктивно, витрати, пов'язані з визначенням собівартості, – суб'єктивні. Звідси, і розмір прибутку – величина суб'єктивна. Насамперед зазначимо, що в Законі України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» з 01.01.2018 р. змінилося саме визначення облікової політики. Оновлене визначення звучить так: облікова політика – це сукупність принципів, методів і процедур, що використовуються підприємством для ведення бухгалтерського обліку, складання та подання фінансової звітності

Використання механізму раціонально побудованої облікової політики з метою впливу на фінансові результати, на нашу думку, можливе через оптимізацію методичних і організаційно-технічних способів ведення обліку.

Методичні способи ведення обліку – це способи формування інформації про фінансовий стан і фінансові результати діяльності підприємства, а також про його податкові зобов'язання, що включають: способи обліку, варіантність яких передбачена чинним законодавством і нормативними актами бухгалтерського обліку; способи обліку, які не описуються чинним законодавством і нормативними актами бухгалтерського обліку; способи обліку, варіантність яких обумовлена протиріччями і недосконалістю діючого законодавства і нормативних актів бухгалтерського обліку.

Усі діючі нормативні документи з бухгалтерського обліку та оподаткування можна розділити на дві групи: одноваріантні і багатоваріантні.

Відповідно до «Методичні рекомендації щодо облікової політики підприємства» від 27.06.2013 р. № 635 можна виділити «імперативні норми», тобто норми, які підприємство не може змінювати на свій власний розсуд. Такі норми недоцільно розкривати в наказі про облікову політику і до них можемо віднести: подвійний запис, інвентаризацію, документування операцій, інші елементи методу бухгалтерського обліку.

Нажаль, в даний час не в повній мірі використовують можливості облікової політики, як найдійовішого способу коригування фінансових показників. Тому, в рамках нашого дослідження слід виділити найсуттєвіші елементи облікової політики які мають значний вплив на фінансові результати, а саме: вибір методу нарахування амортизації основних засобів та методу оцінки вибуття запасів. Слід звернути увагу на важливий момент – розмір прибутку слід оптимізувати, а не бездумно збільшувати або зменшувати. Тому спочатку необхідно мати цілі оптимізації [2].

Аналіз елементів облікової політики, які мають вплив на фінансові результати, свідчить про те, що в залежності від вибору конкретних елементів кожного способу та періоду відображення в фінансовій звітності можна сформулювати максимальний та мінімальний розмір фінансових результатів.

Підводячи підсумки можна стверджувати, що на сьогоднішній день підприємства мають реальну можливість оптимізувати власну облікову політику залежно від своїх цілей і завдань, впливати на величину одного з найважливіших показників фінансової звітності – фінансовий результат. Так, якщо підприємство зацікавлене в залученні інвесторів і кредиторів, перевага буде віддаватися в фінансовому обліку алгоритму отримання максимальної величини нерозподіленого прибутку у звітності. У випадку, коли підприємство не орієнтується на інтереси інвесторів, то, як правило, на практиці воно намагається знизити свої фінансові результати з метою зменшення податку на прибуток.

Література:

1. Баранов П.П. Учетная политика организации как инструмент управления показателями финансового состояния / П.П. Баранов, Т.А. Запышкина // Аудит и финансовый анализ. – 2007. – № 1. – С. 200-203.
2. Скрипник Н.В. Вплив елементів облікової політики на фінансовий результат діяльності швейного підприємства / Н.В. Скрипник // Інноваційна економіка. – 2012. – № 10. – С. 266-269.

ШЛЯХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ – ПОДАТКОВЕ РЕФОРМУВАННЯ

*Хорошилова І.О., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

За останні роки ідея євроінтеграції стала дуже актуальною та має велику підтримку в українському суспільстві.

Євроінтеграція набула значення не лише головного зовнішньополітичного пріоритету, але й стала пріоритетним напрямом внутрішньої політики України.

Однак, на відміну від країн ЄС, податкова система України не є інструментом підвищення конкурентоспроможності держави, вона не сприяє зростанню економічної активності суб'єктів господарювання.

Протягом багатьох десятиріч формувалась існуюча нині система оподаткування України. Але ж подальшим розвитком ринкових відносин та суттєвим поглибленням ринкових перетворень все на явніше відображаються існуючі в ній недоліки.

На превеликий жаль, поки що наша діюча система оподаткування є не зовсім досконалою і не повністю відповідає вимогам часу та економічному і політичному стану в країні.